

Titel: Kapitel 17.

Citation: "Kapitel 17.", i *1902/1903: Betænkning*. Onlineudgave fra Lovforarbejder:
<https://tekster.kb.dk/text/jura-texts-r15-shoot-chptrd1e26453.pdf> (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: 1902/1903: Betænkning

Ophavsret: Love, administrative forskrifter, retsafgørelser og lignende offentlige aktstykker er ikke genstand for ophavsret. Du kan frit kopiere, distribuere eller fremføre materialet uden at bede om tilladelse.
Hvis materialet indeholder selvstændige bidrag, skal du være opmærksom på, at disse bidrag kan være beskyttet af ophavsret. Selvstændige bidrag må gengives i forbindelse med aktstykket. Hvis det selvstændige bidrag bruges adskilt fra aktstykket, gælder de øvrige ophavsretlige regler.

Kapitel 17.

Vidner.

§ 157, jfr. Forslagets §§ 267 og 766.

= § 267 med følgende Ændring: I Linie 2 efter „Sagen" indskydes: „eller Undersøgelsens Genstand".

§ 158, jfr. Forslagets §§ 268 og 767.

= § 767 med følgende Ændringer:

I Linie 4 indskydes foran „Forsvarere"

Ordene: „i Straffesager", og der tilføjes

106

spalte2299

efter „Egenskab": „og i borgerlige Sager Sagførere angaaende det, som de ved Partens Fortrolighed have erfaret i en Sag, der har været dem betroet til Udførelse, eller hvori deres Raad har været søgt,".

I Linie 7 fra neden tilføjes efter „Anvendelse" : „i Straffesager".

§ 159, jfr. Forslagets §§ 269 og 768.

„Vidnesbyrd kan i borgerlige Sager nægtes, naar Besvarelsen af et Spørgsmaal maa forudsættes at ville udsætte Vidnet selv, dets Ægtefælle, Forældre eller Børn for Tab af borgerlig Agtelse eller Velfærd eller dog for et væsentligt Formuetab eller anden hermed i Klasse staaende Skade, samt naar Spørgsmaalet angaar Meddelelser, som Vidnets Ægtefælle under Ægteskabet har gjort Vidnet, for saa vidt Vidnet selv eller dets Ægtefælle herved kan skades.

I Straffesager kan Vidnesbyrd kun nægtes (jfr. dog 4de Stykke), naar Besvarelsen af det stillede Spørgsmaal maa forudsættes at ville udsætte Vidnet selv for Tab af borgerlig Agtelse eller Velfærd.

Et Vidne kan ingen Sinde undslaa sig for at besvare det Spørgsmaal, om der er overgaaet Vidnet en Straffedom.

Den, hvem Ansaret for et trykt" o. s. v. som § 269, dog med følgende Ændring:

1 Slutningen af 4de Stykke forandres Punktum til Komma, og der tilføjes: „eller for at afgive videre Forklaring."

§ 160, jfr. Forslagets §§ 270 og 769. = § 270 med følgende Ændring: I Linie 2 indskydes efter „Underret": „eller i en Straffesag for en Undersøgelsesret (§ 564)".

Anm. Ordene: „over for Retten eller Paatalemyndigheden" i § 769, Linie 1 og 2, kunne vistnok undværes; de findes heller ikke i andet Stykke. — Da Vidner ogsaa kunne føres for Højesteret, jfr. § 1000, 2det Stykke, synes der i § 769 at mangle en Regel for dette Tilfælde. Bestemmelsen i § 1000 om, at Højesteret selv afgør, hvorvidt Afhørelsen skal ske for Højesteret, maa ifølge §770 og i Analogi med den tilsvarende Bestemmelse i § 271 forstaas derhen, at Afhørelse under Domsforhandlingen ikke behøver at finde Sted, selv om den almindelige Regel i § 770 vilde føre til at kræve saadant.

§ 161, jfr. Forslagets §§ 271, 1 Stk., 1 Pkt,

og 3. Stk. og 770. = § 770 med følgende Ændringer:

spalte2300

I Linie 2 indskydes foran „1000“: „380“.

I Stedet for Linie 4—5: „vilde med- føre . . . ikke vilde staa" sættes: „efter Rettens Skøn vilde medføre Vidtløftig- gørelse af Forhandlingerne eller Ulemper for Vidnet eller Bekostning for Parterne, som ikke vilde staa“.

I Slutningen af 1. Stk. rettes Punktum til Komma, og der tilføjes: „eller begge Parterne i en borgerlig Sag frafalde det“.

I 2. Stykke, Linie 1, indskydes mellem „der" og „under“: „i en Straffesag“.

Anm. § 271, 1. Stk., 2. Punktum flyttes hen til § 380, § 271, 2. Stk., 1. Punktum dels til Kapitel 31 (om Landsrets- proceduren), dels til § 403, jfr. § 430. § 271, 2. Stk., 2. Punktum er overflødig. Se nedenfor.

§ 162 = Forslagets §§ 272 og 771.

§ 163, jfr. Forslagets §§ 273, 1.—4. Stk. og § 772, 1., 2. og 4. Stk.

„Indkaldelse til at møde som Vidne udgaar, hvor ikke andet er bestemt, fra den Ret, for hvilken Vidnesbyrdet skal aflægges. I borgerlige Sager udstedes Ind- kaldelsen kun efter vedkommende Parts Begæring og overgives ham til Forkyndelse. Skal et Vidne indkaldes for en Underret ifølge en anden Rets Beslutning, maa en Udskrift af denne forelægges Underretten.

Foruden Vidnets Navn" osv. som § 273, 2det Stykke.

„Varslet er i borgerlige Sager en Uge, men kan dog under særlige Omstændig- heder afkortes efter Beslutning af Rettens Formand. I Straffesager tilkommer der Vidnet Aftens Varsel, hvortil lægges to Døgn, saafremt det skal møde udenfor den Underretskreds, hvor det bor eller op- holder sig, og Afstanden til Tingstedet er over 15 Kilometer; dog kan Retten eller dens Formand fastsætte andet Varsel eller paalægge uopholdeligt Møde.

Skulle Vidner føres i Udlandet, ud- steder Retten — i borgerlige Sager efter vedkommende Parts Forlangende — de i saa Henseende fornødne Begæringer til de udenlandske Myndigheder."

Anm. Det bemærkes, at der ikke i §772 findes nogen Bestemmelse, svarende til 1. Stk., sidste Punktum, ej heller til 4. Stk., ligesom ogsaa Sætningen „hvem der har begært Indkaldelsen" mangler.

5. Stk. i § 273 flyttes hen i Kapitel 31, jfr. §§ 380, 403 og 410.

107

spalte2301

§ 164, jfr. Forslagets §§ 274 og 773. = § 773.

Anm. Ordene: „efter en Parts Be- gæring" i § 274 kunne uden Skade udgaa.

§ 165, jfr. Forslagets §§ 284, 1. Stk., og 916, 1. Stk.

= § 284, 1. Stk.

§ 166, jfr. Forslagets §§ 275 og 774.

1ste Stykke som § 275, 1. Stk., med følgende Ændringer og Tilføjelser: I Linie 3 indskydes mellem „Retten" og „efter": „i borgerlige Sager". I Linie 4 indskydes mellem „Begæring" og „ved Kendelse": „straks". I Slutningen af Stykket tilføjes efter „Foranstaltning": „I Straffesager kan der i samme eller et senere Retsmøde idømmes Vidnet Bøde og Erstatning som foranført, dog at Bøden, hvis Vidnet var indkaldt til Domsforhandling for Nævnin- ger, kan stige til 400 Kr."

2det Stykke affattes saaledes: „Retten kan derhos — i borgerlige Sager dog kun efter Partens Begæring og kun i Tilfælde af Vidneførsel under Domsforhandling eller af gentagen Udeblivelse — lade et ude- blevet Vidne afhente med Magt, og hvis Sagen udsættes, beslutte" o. s. v. som § 275, 2.Stykke, indtil „sammenlagt". Der- efter tilføjes: „Udgifterne derved afholdes som Delinkventomkostninger".

3die Stykke = § 275, 3die Stykke.

Anm. I § 275, Lin. 3, staar „før den paagældende Sags Slutning", i § 774 „før Mødets Slutning". Det sidste Udtryk er vel valgt med Henblik paa Vidneførsel un- der Forundersøgelsen. Det er imidlertid ikke ganske korrekt, for saa vidt angaar Domsforhandlingen (jfr. § 916), og den i § 275 brugte Vending lader sig vistnok

uden Fare for Misforstaaelse anvende i alle Tilfælde. — Den sidste Sætning i 3die Stykke: „eller kommet til dets Kundskab" findes ikke i § 774.

§ 167, jfr. Forslagets §§ 276 og 768, 5. Stk. = § 276.

§ 168 = Forslagets §§ 277 og 772, 3. Stk. § 169 = Forslagets §§ 278 og 775.

§ 170, jfr. Forslagets §§ 280 og 776 = § 776 med følgende Rettelser: I Linie 3 indskydes mellem „eller" og „af sigtede": „hvis det er i en Straffesag,". I Linie 4 indskydes mellem „efter"

spalte2302

og „Rettens Beslutning": „Parternes Begæring eller".

I samme Linie indskydes efter „Saa-dant bør": „i Straffesager".

§ 171, jfr. Forslagets §§ 281, • 1. Stk., 2. og 3. Pkt. og 3. 'Stk., 912, 1. og 2. Stk., 284, 2. Stk. og 916, 2. Stk. 1ste Stykke affattes saaledes: „Naar en Part selv afhører de af ham fremstillede Vidner, kan Modparten, hver Gang Afhørelsen af et Vidne er sluttet, rette Spørgsmaal til det, og Parten kan derefter rette de Spørgsmaal til Vidnet, hvortil Modafhøringen har givet Anledning. Rettens Formand kan tillade Fremsættelse af yderligere Spørgsmaal."

2. Stk. = § 281, 3. Stk. og 912, 2. Stk.

3. Stk. = § 284, 2. Stk. medfølgende Rettelse:

I Linie 2 indskydes efter „en Part": „(i Straffesager tiltalte)".

Anm. Da Reglerne om, af hvem Vidner skulle afhøres, i 3die Bog findes spredte paa flere forskellige Steder (§§ 879, 912 —15, 972, 3. Stk., 976, 980, 981 og 1002), henstilles det, at de tilsvarende Bestemmelser i §§ 281, 1. Stk., 1. Pkt. og 2. Stk., og 283, 2.'Stk. flyttes hen til Kap. 31, se nedenfor.

§ 172 = Forslagets §§ 282 og 777.

§ 173 = Forslagets §§ 283, 1. Stk. og 913, 1. Stk.

§ 174, jfr. Forslagets §§ 287 og 778.

= § 287, dog at der i Stedet for 1ste

Punktum sættes følgende:

„Vidneforklaringer skulle bekræftes med Ed, i borgerlige Sager, naar nogen af Parterne forlanger det, i Straffesager som Regel, naar de afgives under Domsforhandling. Finder Retten, at det, hvorom Vidnet er spurgt, allerede er tilstrækkeligt bevist, eller at det er uden væsentlig Betydning for Sagens Afgørelse, hvis det er en borgerlig Sag, eller ganske uden Betydning for tiltaltes Frifindelse eller Domfældelse, hvis det er en Straffesag, bortfalder Bekræftelsen."

(Hvis Ændringsforslagene Nr. 113 a og 258 a vedtages, indskydes der i Slutningen af 1ste Sætning efter „Ed": „eller anden højtidelig Forsikring".

Hvis Ændringsforslagene Nr. 102 og Nr. 257 vedtages, ændres i første Punktum

108

spalte2303

Ordene: „naar nogen af Parterne forlanger det" til: „naar ikke begge Parter frafalde det", hvorhos 2det Punktum udgaar. — Under samme Forudsætning flyttes §§(174, 175 og 176) op mellem §(169) og §(170).)

§ 175 = Forslagets § 779, dog at der i Linie 1 mellem „som" og „afgives" indskydes: „i en Straffesag".

§ 176, jfr. Forslagets §§ 279 og 780. = § 279, dog med følgende Rettelse: Under 4) i Linie 2 indskydes efter „Sagens": „eller Undersøgelsens".

§ 177, jfr. §§ 288, 781 og 1017, 2. og 3. Stk. = § 288 med følgende Rettelse: I Linie 2 indskydes mellem „Retten"

og „efter": „i borgerlige Sager".

Anm., For saa vidt § 1017, 2. og 3. Stk. ogsaa angaar den, der nægter at fremkomme med Dokumenter, optages det fornødne i Henvisningsform i § 803.

§ 178 = Ændringsforslag Nr. 259.

§ 179, jfr. Forslagets §§ 290, 879 og 921,

se ogsaa 922 og 923. 1ste Stykke affattes saaledes: „Afgørelse af Tvistigheder, som opstaa under Vidneførselen i Anledning af Indsigelser eller Begæringer af Parter eller Vidner, sker, efter at vedkommende have ytret sig, ved Kendelse, i Straffesager dog kun, naar saadant begæres."

2. Stk. affattes som § 290, 2. Stk., dog at der i Linie 3, mellem „og" og „ikke", indskydes: „bør i Straffesager aldrig og i borgerlige Sager".

3. Stk. = § 290, 3. Stk.

Anm. Som Følge af den ny § (37) bliver § 290, 1. Stk., 2. og 3. Pkt. overflødig. — Der udgaar nogle Ord i §§ 879 og 921. — Til sidste Stykke findes intet tilsvarende i 3. Bog.

§ 180 = Forslagets § 291.

Anm. Til denne Bestemmelse findes intet tilsvarende i 3. Bog.

§ 181, jfr. Forslagets §§ 292 og 782.

1. Stk. = § 782, 1. Stk., dog at der i tredje sidste Linie indskydes efter „det offentlige": „i Straffesager".

2. Stk. affattes saaledes: „De Ydelser, paa hvilket Vidnet har Krav eller, hvis de ikke kunne anslaaes bestemt, tilbørligFor-

spalte2304

skud paa samme, maa i borgerlige Sager tilbydes betalte samtidig med Indkaldelsens Forkyndelse. I Straffesager kunne Vidner forlange fornødent Forskud" o. s. v., som i § 782, 2. Stk.

Anm. Det henstilles, om det ikke, naar §§ 292 og 782 sammendrages, vil være rigtigt i Paragraffen at optage en Bemærkning om, af hvem Vidnegodtgørelsen skal udredes.

§ 182 = Forslagets § 294, dog at Begyndelsen affattes saaledes: „I Overensstemmelse med de i nærværende Kapitel om Vidneførsel i borgerlige Sager indeholdte Regler, jfr. ogsaa § (338), sker Optagelsen af Beviser til Brug ved borgerlige Retssager, som ere anlagte" o. s. v. og at der i 2. Stk., Linie 2, efter „Kapitel" tilføjes: „og § (338)".

Anm. §§ 285, 286, 289 og 293, der dels indeholde Regler, som ere ejendomme- lige for Civilprocessen, dels i 3. Bog intet tilsvarende have i Kapitlet om Vidner, foreslaas flyttede til Kapitel 31 og de respektive Steder i det følgende.